

JAARINTERVIEW

Het is een bewogen jaar geweest voor Hans van Wegen, de voorman van de BPA. Na een eclatante verkiezingsoverwinning in 2010 stond hij begin dit jaar plots met lege handen, toen de gehele fractie hem had verlaten.

LEO DE VRIES

BPA-oprichter Hans van Wegen is terug bij af

Geen Poetin, geen Berlusconi

Precies een jaar geleden begon het politieke koninkrijkje van Hans van Wegen onder zijn handen af te brokkelen. Eén voor één liepen de fractieleden bij hem weg, zijn beste maatje Kees Kraanen voorop. De beschuldiging van fraude die hem werd nageworpen, beschouwt hij als 'de finale dolkstoot'. Maar Hans geeft niet op. Hans is 'van de straat' en vecht terug. „Ik heb geen seconde overwogen op te stappen.”

Hoe kijkt u terug op die periode van vorig jaar december?

„Alsof je 's ochtends zonder problemen de deur uit gaat en 's avonds bij terugkeer merkt dat je vrouw andere sloten op het huis heeft laten zetten. Zo onverwacht en snel ontstonden de problemen in de fractie. Na het grandioze moment van de verkiezingsoverwinning zetten we samen de schouders eronder. Iedereen was enthousiast over Ben Stoelinga als wethouderskandidaat en samen schreven we in de flat van Raphaël Smit aan het verkiezingsprogramma. Ook tijdens de coalitieonderhandelingen konden Ben en ik tussentijds altijd terecht bij de fractie. Het heeft me dan ook verbaasd dat de sfeer na

‘Natuurlijk was ik kwaad. Maar ik was ook teleurgesteld’

de zomervakantie ineens omsloeg. Ik begrijp er nog steeds niets van. Mijn enige verklaring is dat mijn fractiegenoten Gerard van Vliet en Raphaël Smit in die tijd een geheime agenda hadden.”

Wat wilden zij bereiken, denkt u?

„Ze wilden Ben Stoelinga zó gek maken dat hij ermee zou stoppen. Daarna zou Gerard of Raphaël waarschijnlijk zelf wethouder willen worden namens de Burger Partij Amersfoort. Kees Kraanen en Sieta Koet werden zo gek van het gerommel dat ze opstapten. Uiteindelijk eisten ze ook mijn vertrek. Op een turbulente vrijdagavond verklaarden Gerard en Raphaël in onze fractiekamer tegenover het bestuur en de leden dat ik gesjoemeld zou hebben met fractiegelden. Ze wilden niet alleen dat ik zou aftreden, maar ook dat ik drie weken volledig uit beeld zou verdwijnen, de stad uit zou moeten, me niet meer op m'n fiets zou laten zien in Amersfoort. Gelukkig heeft Ruud Schulten toen op de rem getrapt. Op maandag hebben ze hun beschuldigingen nog eens herhaald in een persconferentie. Het was een coup.”

U bent altijd onbewogen gebleven onder de aantijgingen. Was u niet heel erg kwaad?
„Natuurlijk ben ik kwaad geweest.

‘Als er geknokt wordt, moet je niet weglopen, vind ik.’ FOTO BRAM PETRAEUS

Maar ik was ook teleurgesteld en voelde me machteloos. Ik had gezien hoe Gerard van Vliet met soortgelijke ruzie bij het CDA was weggegaan en dacht: krijgen we dat gedonder nu ook hier? Ik heb me altijd welwillend opgesteld, heb iedereen de ruimte gegeven en wilde niemand voor de voeten lopen. Ik ben geen Poetin, geen Berlusconi. Ik leg de zweep er niet over, ik heb geen geweer in mijn hand. Waarom moesten deze heren mijn goede bedoelingen om zeep helpen? Tegenover zulk liegen en bedriegen sta ik machteloos.”

Is uw levenswerk vernietigd?

„Oh, nee hoor. Mijn levenswerk, dat zijn mijn vier kinderen. We hebben het hier niet over familie of kinderen, maar over een soort zakelijk conflict. Natuurlijk heb ik er wel slecht van geslapen, maar niet langer dan een nacht. De volgende dag schijnt de zon weer. Ik heb wel voor hetere vuren gestaan. Tijdens mijn werk in Suriname en Fiji heb ik twee keer een staatsgreep van dichtbij meegemaakt en ook orkanen en tsunamies zijn mij niet bespaard gebleven. Je moet dit conflict wel terugbrengen tot zijn werkelijke proporties en de zaken niet

overdrijven. Wat de kwestie wel onnodig heeft opgedreven, is dat burgemeester Bolsius aangifte heeft gedaan bij het Openbaar Ministerie. Dat had hij niet moeten doen. Een politieke partij is in wezen niet anders dan een speeltuinvereniging. Als het bestuur de indruk heeft dat er geknoeid is met de kas, moet het zelf naar de politie stappen. Bolsius heeft zich laten inpakken door twee serieus ogende raadsleden in mooie pakken, terwijl hij nog helemaal niets wist van het reilen en zeilen in deze stad. Door aangifte te doen namens Smit en Van Vliet, heeft hij zich

Paspoort

Geboren: oktober 1948, Bloemendalsestraat Amersfoort.
Opleiding: Hogere Technische School, avondopleiding.
Loopbaan: werkzaam in internationale telecommunicatie, onder meer voor Verenigde Naties en KPN.
Privé: gescheiden, vier kinderen, van 20, 18, 13 en 11 jaar.

een oordeel aangemeten in deze kwestie, terwijl hij zich niet moet bemoeien met zaken als partijgelden. Onder burgemeester Albertine van Vliet was dat niet gebeurd, daar ben ik van overtuigd.”

Hebt u gesjoemeld met fractiegelden van de BPA?

„Nee, beslist niet. Vanaf het begin ben ik altijd heel open geweest en elk jaar heeft iedereen handtekeningen gezet onder de vergoedingen. Dus niemand kan achteraf zeggen dat ie niet wist dat we iemand inhuurden die de rol had van fractieadviseur. Dat is niets nieuws en niets geheimzinnigs. Ik heb alle e-mails bewaard en alle rekeningafschriften, dus ik kan er volkomen open over zijn. Nou ja, het kan zijn dat ik per ongeluk eens een postzegel van de partij op mijn eigen brief heb geplakt, maar daar blijft het bij. Daarom heb ik nooit een seconde overwogen op te stappen; dat zou gelijkstaan aan een schuldbekentenis. Nu zal de tijd in mijn voordeel werken. De feiten zullen boven tafel komen en uitwijzen dat ik mij niet schuldig heb gemaakt aan fraude met fractiegelden.”

Het was niet voor het eerst dat u beschuldigd werd.

„Dat is juist. Toen was de roddel dat ik zou rommelen met kinderen, maar ook dat gerucht is ontzenuwd. Ik rommel niet met geld en niet met kinderen, wat anderen ook zeggen. Destijds was het een andere kwestie, omdat Ramon (PvdA-raadslid Smits Alvarez, red.) de beschuldiging als extern persoon uitte. Nu word je door je eigen maten genaaid. Dat is dodelijk, verschrikkelijk. Maar als er geknokt wordt, moet je niet weglopen, vind ik. Overigens waardeer ik het in Ramon dat hij het nooit heeft opgegeven, nadat hij moest aftreden als raadslid na de veroordeling. Ook hij is een straatvechter die zich terugknokt.”

Dus u komt terug bij de verkiezingen van 2014?

„Als het aan mij ligt wel. Maar het is niet alleen aan mij. De partij beslist of ik doorga en lijsttrekker word. Ik wil het doen, maar dan moet ik wel gedragen worden door de partij. Daar heb ik wel een goed gevoel over. Mijn houdbaarheidsdatum is zeker nog niet verstreken. En als BPA gaan we de verkiezingen in als lijst 1. Ik heb er zin in.”